



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 169/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Dušákovou, Považská 26, Košice, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 TdoV 8/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 TdoV 8/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ zároveň navrhuje, aby ústavný súd prikázal najvyššiemu súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie vo výške 1 500 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listín vyplýva, že dovolanie sťažovateľa bolo predložené najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní 30. novembra 2020. V decembri 2021 adresoval sťažovateľ prostredníctvom svojej advokátky predsedovi najvyššieho súdu sťažnosť na prietahy. Predseda najvyššieho súdu odpovedal na túto sťažnosť v januári 2022, pričom s poukazom na vyjadrenia sudcu spravodajcu, ako aj riadiaceho predsedu senátu 1 TdoV uviedol, že rozhodnutie v predmetnej veci možno očakávať najneskôr v druhom kvartáli tohto roku. Zároveň predmetné dovolacie konanie previedol do osobitného režimu sledovania veci predsedom súdu v pravidelných jednomesačných intervaloch až do rozhodnutia vo veci.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti uviedol, že nekonanie najvyššieho súdu v napadnutom konaní nemôže byť odôvodnené právnou alebo faktickou zložitou veci a ani samotným sťažovateľom. Ďalej sťažovateľ poukázal na okolnosť, že bez rozhodnutia najvyššieho súdu o jeho dovolaní nemôže podať ústavnú sťažnosť proti konečnému meritórnemu rozhodnutiu vo veci, resp. sťažnosť na Európskom súde pre ľudské práva. Uvedené skutočnosti predstavujú podľa sťažovateľa dostatočný podklad na vyslovenie porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

4. Sťažovateľ si zároveň uplatnil náhradu finančného zadosťučinenia vo výške 1 500 eur, pričom túto sumu odôvodnil iba lakonickým konštatovaním, že k porušovaniu jeho práva dochádza od roku 2020.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či napadnutým postupom najvyššieho súdu došlo k porušeniu sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

6. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

7. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený vo svojej doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. Ústavný súd v prvom rade podotýka, že celková dĺžka napadnutého dovolacieho konania do podania ústavnej sťažnosti predstavuje 1 rok a 3 mesiace. Takúto dĺžku dovolacieho konania nemožno samu osebe považovať za zjavne neprimeranú, a to aj s poukazom na fakt, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a trestná vec sťažovateľa je právoplatne skončená. S tým súvisí aj okolnosť, že miera právnej neistoty sťažovateľa (ako podmienky vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pozn.) v dovolacom konaní je nepochybne

nižšia, ako to je v prípade právnej neistoty v čase, keď nie je právoplatne rozhodnuté. Ústavný súd pritom zobral do úvahy aj predpoklad vyjadrený v odpovedi predsedu najvyššieho súdu na sťažovateľovu sťažnosť na prieťahy, že predpokladaný dátum rozhodnutia je najneskôr druhý kvartál roku 2022. Ústavný súd konštatuje, že v tomto prípade nemohlo ísť zo strany najvyššieho súdu o nečinnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označeného základného práva. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

9. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

10. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prieťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť. Zároveň ale ústavný súd zdôrazňuje, že takáto nová ústavná sťažnosť by mala byť zo strany sťažovateľa relevantným spôsobom odôvodnená vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam v napadnutom konaní, ktoré by predstavovali nečinnosť, prípadne neefektívnu činnosť najvyššieho súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. marca 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu